

חלום שנות ה-20 העליזות

רוברט רדפורד מיה פארז

בסדרתו של ג'ק קליטון ע"פ ספרו של פ. סקוט פיצ'ג'רלד

גטסבי הגדול

THE GREAT GATSBY

החל ממוצ"ש 1.3.75 בכורה ארצית

אלובי ת"א 4.30, 7.00, 9.30

הבגדים המקוריים מהסרט מוצגים בחלונות הראווה של "איוניר" דיזינגוף 129, ת"א.

חשוב!!!

אין אף עיתון או שבועון עברי

אחד בישראל שאחוז כה גדול

של קוראיו הם בעלי השכלה

אקדמאית כמו קודאי העולם הזה

חלק נכבד מקוראים אלה

הם הורים לילדים בגיל הלימוד

לכן נדאי לפרסם מודעות

"לימודים" ב"העולם הזה"

והפעילו לחץ על מנכ"ל אל"על, וזה נאלץ הפעם להיכנע.

דרכי חיים

אדם והכפילים

בערי, "מכונייהעיסוי"

השתמשו בשמו של עמיתם —

עד שנעצרו

"במשך חצי שנה הם עשו לי את המוות. עבשיו, סוף-כל-סוף, אפשר לישון בשקט". לאחר שאמר זאת, נפלטה אנתרופולוגיה כבדה מחוזהו של אדם אלופי. הוקל לו. ואכן, בעל מכונייהעיסוי המזוקן ובעל החוות המרשימה, היה אדם שעסק ב"מיקצועו והיה שמח בחלקו, עד שהחלו המודעות הקטנות בעיתונים מתרבות ו"כובשות כל חלקה טובה. הקונקורנציה השתלטת על השוק. כאשר אמר אדם, חם, התכוון ל"אדם מיספר שניים" ול"אדם מיספר שלושה". אנשים שהחלו משתמשים בשמו על-מנת

מישפחת בוך *
הודעות עם ישראל

הגיב גד אלקס, המבקר הפנימי של ה"מלון": "עמוס ניסים התבקש על-ידי קצין הביטחון פרוספר למסור את הכסף. אין חוק כזה שמחייב את העובד למסור את הטיפים שקיבל לקופה. משותפת, אך זהו הנוהג. לפעמים הנוהג הוא יותר חזק מ"החוק. לכן, הכסף שקיבל העובד החדש שייד לקופת המלון. לצורך זה התבקש קצין הביטחון של המלון להתערב."

דרכי אדם

שירי המואביה והיהדות

בתו של הזמר פאט

בוך החגיגה

דקשור גורדה בישראל

וביהדות

"קרה לי דבר נפלא. לפתע השתי כאילו אני משה רבנו, העומדת על אדמת-קודש, וישראל היא מולדתי ועמי. רציתי שתאום להשתטח ולגשק את האדמה הזאת. התי-חלתי לבכות.

"אמי הביטה בי בדאגה ושאלה: מה קרה, שירי? ענית לה: גדמה לי שנו" לדתי מחדש."

כך סיפרה צ'רי (שירי) בוך, בתו של השחקן-זמר, אליל-הנוער של שנות ה'50 פאט בוך (אכסודוס), המבקרת בימים אלה בישראל.

"אני לא מבינה מה בדיוק מושך אותי אל הארץ הזאת." אומרת שירי. "אבל הכל התחיל לפני שנה, כשביקרתי עם הורי ושלושת אחיותי בירושלים. זה היה אומנם ביקור-בינוס, לצורך הסרט סרט דתי על ישו, אבל פתאום, ביום האחרון לפני שעזבנו, קרה לי הדבר הנפלא הזה." **למצוא בועז בקיבוץ.** שירי בוך (היא עיברתה את שמה) היא יפהפיית (המשך בעמוד 32)

* למעלה: הבת ליבדי (19), האב פאט בוך, האם שירלי ושידי. למטה: לורי (17) ודבי (18).

לזכות את מכוניהם המפוקפקים בדימוי בעל צילצול אמיתי.

לעשות סוף לברדאק. "ייתכן שאני שמרני, אבל במכון שלי, שיש לו שם טוב, יודע הלכות שהוא מקבל מה שהוא מבקש: עיסוי כללי, בלי להכניס כלל את האירוטיקה לעניין. כך נהגתי תמיד, ואני מוכן אפילו לעלות על הבאריקדות, אם יהיה צורך בכך, כדי לעקור את התור פעה הפסולה הזו מן השורש."

אלופי, איש-מיקצוע ותיק שבין ידיו עברו כבר, בימי-חלדה, גופות מפורסמות כזו של אלקה זומר, כאשר שימש כמעסה בהוליווד, חש כי חמתו בוערת בו להשי-חית, דומה שהיה מוכן אפילו, בניגוד לאתיקה המיקצועית, להפעיל על המתחזים בשמו את השיטות האינדיאניות העתיקות. בהן הוא משתמש והידועות כ"ססציאלי-טה" שלו.

אך משנתבשר כי בניידמותו ירמיתו ענתות ואהרון צפניה נעצרו על-ידי המדור המרכזי של מישטרת מחוז תל-אביב ב"אשמת ניצול מיקצוע העיסוי למטרות בלתי-כשרות, בא על סיפוקו המלא. תגובתה של רוגית, עוזרתו המסורה של אדם ועסאית מנוסה בזכות עצמה, חיתה עניינית וקולעת. "באמת הגיע הזמן שי-יעשו סוף לברדאק", אמרה.

הטיפ האכזר

"נעצור אותך על גניבת במדון."

איים קצין הביטחון, ודרש

את דמיה-שתיית מן העובד

עמוס ניסים רעד כולו. גם בגלל ההתרגי-שות וגם, פשוט, מפחד. קצין הביטחון של מלון פלאזה בתל-אביב הכניסו לחדרו, ושם ציורה עליו: "תן את הכסף! אם לא תמסור לי את הכסף שקיבלת כטיפ הלילה, נאשים אותך בגניבה מקופת המלון!" "לא גנבת! זה הכסף שלי!" השיב ניסים בחיל ורעדה לקצין הביטחון של המלון, פרוספר. "איר אתה יכול להגיד שגנבת מקופת-המלון? איזה קופסה?"